

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/75/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115204441
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115204441.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobkyne: N.H. Š., D.. X.X.XXXX, N. A., O. D. Č.. XXXX/X, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou M.. I. S. proti žalovanému: Y. T. C. V..Z., L.: XX XXX XXX, právne zastúpeného N. & A. V. G.F., Z..F..P., A., D. Z.. I. Č.. XX, L.: XX XXX XXX, o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že spotrebiteľský úver vyplývajúci zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 1146143/6161613 zo dňa 31.10.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Návrh žalovaného na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. z a m i e t a.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradíť žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 328,61 € na účet právneho zástupcu žalobkyne v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.2.2015 domáhala voči žalovanému vydania rozsudku v, ktorom by súd určil, že zmluva o poskytnutí najradšej pôžičky č. zmluvy XXXXXXXX/XXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 31. 10. 2013 je bezúročná a bez poplatkov. Svoj návrh odôvodnila tým, že so žalobcom uzatvorila Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. zmluvy XXXXXXXX/XXXXXXX a to dňa 31.10.2013. Predmetná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov uvedené v § 9 ods. 2 písm. k). Táto zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zároveň táto zmluva stanovuje úrokovú sadzbu vo výške 32 %. Žalobkyňa považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V tejto súvislosti poznamenal, že aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilno-právna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). Pre takzvanú civilno-právnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). V predmetnej veci dohodnutý úrok z úveru (32 % ročne) presahoval úroky, za ktoré v tom čase (október 2013) poskytovali peňažné ústavy úvery a ktoré sa pohybovali ročne vo výške 12,96 %. V danom prípade zmluvný úrok predstavoval 32 % ročne, čo je rozdiel o 19,04 % vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami, preto je žalobkyňa toho názoru, že dohodnutý úrok z úveru ročne vo výške 32 % spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmlúv. Poukazujúc na hore uvedené skutočnosti má zato, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti a to konkrétne výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a zároveň obsahuje úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi

a ako taká je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Preto má zato, že predmetná zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. zmluvy je bez úročná a bez poplatkov.

Žalovaná na pojednávaní uviedla, že čo sa týka naliehavého právneho záujmu je pravdou, že žalobkyňa má viacero zmlúv so žalovaným, ale spláca ich všetky. Žaloba bola podaná po porade s jej manželom, pretože oni sú už vyššieho veku, chceli mať všetko na poriadku a vyplatiť toto celé. Manžel komunikoval so spoločnosťou Y. T. C. už dlhšiu dobu, ale jednanie zo strany žalovaného nebolo korektné. Podával mu stále iné informácie, preukazoval vždy iné sumy, ktoré treba zaplatiť. Z tohto dôvodu prestali s ním komunikovať a obrátili sa na advokáta.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 9.2.2016 v ktorom uviedol, že s podanou žalobou odporca v celom rozsahu nesúhlasí. Podľa názoru žalovaného Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 1146143/6161613 zo dňa 31.10.2013 uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru v celkovej výške 2.000,- € (ďalej len „Zmluva o pôžičke“) je dojednaná v súlade s platným právom a za žiadnych okolností neodporuje dobrým mravom a ani neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa teda - neprijateľné podmienky podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, tak ako sa domnieva navrhovateľka.

Vo vzťahu k žalobnej námietke o úrokovej sadzbe vo výške 32 %, ktorá má údajne prevyšovať obvykle požadovanú úrokovú sadzbu na finančnom trhu, v čoho dôsledku má byť zároveň v rozpore s dobrými mravmi je potrebné upriamiť pozornosť, na tú skutočnosť, že jediným zákonným ustanovením platným v čase podpisu Zmluvy o pôžičke limitujúcim výšku odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorej súčasťou je samozrejme aj dojednaná výška úrokov bolo ust. § 53 ods. 6 OZ, v zmysle ktorého vyplýva: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ V nadväznosti na vyššie citované zákonné ustanovenie je potrebné poukázať na to, že zákonodarca nestanovil testu „neprijateľnosti“ samotnú výšku úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ale výšku odplaty spotrebiteľského úveru. Z ustanovený zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je zrejme, že odplata za spotrebiteľský úver sa považujú „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ podľa § 2 pís. g) ZosÚ, ktoré sa na zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzajú jednak v celom čísle ako aj v ročnom percentuálnom údaji - v podobe údaja o RPMN. V Zmluve o pôžičke bola dojednaná odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme spotrebiteľského úveru vo výške 32 % p.a. (úroková sadzba poskytnutého spotrebiteľského úveru sa rovnala RPMN), teda je zrejme, že žalovaný ako veriteľ nepožadoval od spotrebiteľa „nad rozsah“ úrokovej sadzby žiadne ďalšie poplatky a ani iné plnenia súvisiace s poskytnutím spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe Zmluvy o pôžičke. Týmto žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že v nadväznosti na dikciu ust. § 53 ods. 6 OZ je potrebné „odplatu dojednanú v Zmluve o pôžičke“, porovnávať s údajom RPMN zverejneným NBS, nehovoriac už o tom, že v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke vágne ustanovenie v § 53 ods. 6 OZ, stanovovalo ako hlavný parameter Na neprijateľnosti výšky odplaty „podstatné prevyšovanie obvyklej odplaty“, čo predstavuje podľa právneho názoru odporcu niekoľkonásobne prekračujúcu a zároveň zjavne neprimeranú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov vzhľadom na ostatné obdobné finančné produkty, ktoré veritelia poskytovali v mieste a čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa má podľa § 53 ods. 6 OZ prihliadať najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V tomto prípade je potrebné vziať na zreteľ, aj tú skutočnosť, že predmetný spotrebiteľský úver poskytoval žalovaný ako nebankový subjekt nie ako banka, kde priemerné výšky odplát (RPMN) v rozhodnom období medzi nebankovými subjektmi boli nepomerne vyššie ako sú údaje zverejnené na stránke NBS, nakoľko na stránke NBS sú zverejnené priemerné odplaty bánk. Podľa právneho názoru žalovaného je možné dohodu o odplate posúdiť ako dojednanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi iba v prípade ak vzhľadom na všetky okolnosti prípadu najmä však na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti je zrejme, že predmetné zmluvné dojednanie je v rozpore s takými etickými pravidlami správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, ktoré sú všeobecne uznávané a zachovávané. Podľa právneho názoru žalovaného dojednanie odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 32 % nie je možné za žiadnych okolností považovať za dojednanie, ktoré by malo byť v rozpore s takýmito

pravidlami etiky a morálky. Žalovaný taktiež poukazuje ďalej aj na tú skutočnosť, že v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke neexistoval vykonávací predpis ako tomu je v súčasnosti, alebo ako tomu bolo do účinnosti zákona 258/2001 Z.z., ktorý by mal exaktne stanovovať maximálnu výšku odplaty. Podľa názoru žalovaného v hodnotení primeranosti odplaty potrebné brať na zreteľ aj tú skutočnosť, že odo dňa 1.6.2014 vstúpilo do platnosti nariadenie vlády č. 141/2014 Z.z., ktorým sa novelizuje nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., a ktoré stanovuje najvyššie prípustnú výšku odplaty ako dvojnásobok priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu - čo by za eventuálnej aplikácie daného ustanovenia znamenalo, že v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke bolo RPMN spotrebiteľských úverov bánk a pobočiek zahraničných vo výške 15,81 %. V nadväznosti na dikciu novej právnej úpravy (v prípade eventuálneho použitia danej normy) by to znamenalo, že najvyššia prípustná odplata (RPMN) pri takejto finančnej službe by bola vo výške 31,62 %. Žalovaný má za to, že ak pri aplikácii novej právnej úpravy (ktorá je oproti pôvodnej právnej úprave - platnej v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke vo vzťahu k veriteľom omnoho prísnejšia a zároveň vo vzťahu k spotrebiteľom výhodnejšia) by bola odplata dojednaná v Zmluve o pôžičke vo výške 32 % (v prípade, ak by sa použila súčasná - nová právna úprava), tak by len nepatrne prevyšovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty, stanovenú nariadením 141/2014 Z.z. (novelizujúcim nar. vlády č. 87/1995 Z.z.) ako vykonávacím právnym predpisom k novelizovanému ust. § 53 ods. 6 OZ, ktorý stanovuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, čo za žiadnych okolností nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný je toho právneho názoru, že ak zákonodarcu v súčasnosti (pri striktnnejšej a zároveň prísnejšej právnej úprave) umožňuje stanoviť maximálnu odplatu vo výške dvojnásobku priemernej RPMN pri obdobnom úvere alebo pôžičke, bolo by v rozpore s podstatou inštitútu dobrých mravov vyhodnotiť zmluvné dojednanie v Zmluve o pôžičke o výške odplaty vo výške 32 %, ktoré len „nepatrne“ prevyšuje „v súčasnosti striktnne stanovenú maximálnu výšku odplaty“ za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi nakoľko, by sa negoval zámer zákonodarcu a celkový význam inštitútu dobrých mravov ako celospoločenských uznávaných pravidiel etiky a morálky. Žalovaný týmto chce poukázať aj na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tejto otázke, pričom ani v jednom prípade nie úroková sadzba rovnajúca sa RPMN (odplata za poskytnutý úver) vo výške 32 % považovaná za takú, ktorá by mala byť v rozpore s dobrými mravmi. V rozhodnutí NS SR sp.zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009 sa uvádza, že je možné za určitých okolností posudzovať dojednanie o odplate v rozpore s dobrými mravmi, ak odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov (úrok/RPMN) prevyšuje 60 % ročne a nie ako je dojednané v Zmluve o pôžičke 32 % - čo je odplata v takmer o polovicu nižšia. Obdobný názor má aj Krajský súd v Trenčíne, viď nižšie citované rozhodnutie. Podľa rozhodovacej činnosti súdov sa za neprimerane vysokú odplatu považuje pri obdobnom type finančného produktu odplata nad 60 % a za žiadnych okolností nie odplata vo výške 32 %, bližšie rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 8. decembra 2011 sp. zn. 16Co/71/2011; rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23. 8. 2011 sp. zn. 16 ICM 944/2010; rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.12.2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/20. Sumarizujúc vyššie uvedené má žalovaný za to, že nie je v súlade so zákonným znením § 53 ods. 6 OZ na účely skúmania primeranosti odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru porovnávať výšku úrokových sadzieb bánk, pretože je potrebné je podrobiť skúmaniu primeranosti jednak výšku RPMN; ďalej obdobnosť finančného produktu, finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ako aj vzhľadom na citovanú judikatúru nevyplýva, že by bolo možné úrok rovnajúci sa RPMN (celkovej odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver) vo výške 32,00 % považovať za odplatu, ktorá by mala byť v rozpore s dobrými mravmi, tak ako sa domnieva navrhovateľka.

K žalobnej námietke, že Zmluva o pôžičke neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 pís. k) ZosU žalovaný uviedol, že podľa článku IX. Zmluvné podmienky, bodu 2 Definície Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky „Splátka znamená peňažnú čiastku dohodnutú medzi klientom a spoločnosťou v Zmluve za obdobie jedného mesiaca, ktorou klient spláca celkovú čiastku skladajúcu sa z dohodnutého anuitného úroku, príslušnej časti istiny a poistenia, v prípade ak klient požiada o poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky.“ Podľa článku IX. Zmluvné podmienky bodu 6.1 Podmienky splácania Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky „Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 týchto Zmluvných podmienok.“ V splátkovom kalendári k Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky sú následne uvedené termíny a výška jednotlivých mesačných anuitných splátok, ktoré sú zložené z istiny a zmluvného úroku. Žalovaný má za to, že týmto spôsobom si splnil povinnosť jemu uloženú v § 9 ods. 2 pís. k), a teda žalobné námietky navrhovateľky ohľadom absencie týchto údajov sú neopodstatnené.

Žalovaný navrhol súdu, aby v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) OSP prerušil prebiehajúce súdne konanie z dôvodu, že dňa 2.2.2015 bol na Európsky súdny dvor podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda vo veci C. Y. Z. V.Z../. N. vo veci, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Žalovaný za to, že to nasledovné otázky môžu mať význam pre toto konanie a rozhodnutie:

1. Otázka či sa pojmy „písomne“ a „iný trvalý nosič“ majú vykladať tak, že zahŕňajú nielen text dokumentu podpísaný zmluvnými stranami, ktorý bude obsahovať náležitosti vyžadované v 51. 10 ods. 2 písm. a) až v) smernice, alebo aj akýkoľvek iný dokument, na ktorý tento text odkazuje (napríklad o „všeobecné obchodné podmienky“, „splátkový kalendár“). Teda či je možné považovať Všeobecné obchodné podmienky, resp. Splátkový kalendár Za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle čl. 10 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, čím by bola splnená podmienka § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

2. Otázka či čl. 1 Smernice 2008/48/ES bráni vnútroštátnej úprave, ktorá vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy upravené v čl. 10 ods. 2 písm. a) až v) boli obsiahnuté v jednom dokumente a v prípade ak časť uvedených náležitostí nie je obsiahnutá v takomto podpísanom dokumente (napríklad o „všeobecné obchodné podmienky“, „splátkový kalendár“) či, preto nepriznáva plné právne účinky Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Teda či môžu byť údaje vyžadované zákonnou právnou úpravou upravené aj vo Všeobecných obchodných podmienkach, resp. Splátkovom kalendári, pričom sa týmto dokumentom priznávajú plné právne účinky Zmluvy o úvere.

3. Otázka či sa má čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES vykladať tak, že údaje vyžadované týmto ustanovením musia byť v zmluve individualizované na podmienky danej konkrétnej zmluvy (v princípe uvedením presných dátumov (deň, mesiac, rok) splatnosti jednotlivých Splátok), alebo postačí, ak sú v zmluve obsiahnuté všeobecným odkazom na objektívne zistiteľné parametre, z ktorých je možné ich odvodiť (napr. klauzulou „mesačné splátky sú splatné najneskôr do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca“, „prvá splátka je splatná do jedného mesiaca od podpisu zmluvy a každá ďalšia splátka je splatná vždy po jednom mesiaci od splatnosti predošlej splátky“ alebo iným podobným spôsobom), a či tento údaj („frekvencia splátok“) môže byť obsiahnutá v osobitnom dokumente, na ktorý odkazuje Zmluva spĺňajúca podmienku písomnej formy, ale ktorý túto požiadavku nespĺňa (napríklad o „všeobecné obchodné podmienky“, „splátkový kalendár“) - nie je podpísaný zmluvnými stranami. Teda či Všeobecné obchodné podmienky, resp. Splátkový kalendár nepodpísaný zmluvnými stranami má plné právne účinky Zmluvy o úvere.

4. Otázka či v zmluve o úvere uzavretej na dobu určitú, pri ktorej dochádza k splácaniu/amortizácii istiny úveru v rámci jednotlivých splátok musia byť údaje o istine, úrokoch a poplatkoch priamo uvedené alebo či môžu byť tieto údaje obsiahnuté splátkovom kalendári/amortizačnej tabuľke. Teda či uvedenie údajov v splátkovom kalendári je vzhľadom na zákonnú právnú úpravu dostatočné. A či členské štáty v zmysle čl. 22 Smernice 2008/48/ES nemôžu vyžadovať, aby Zmluva o úvere obsahovala presný splátkový kalendár/amortizačnú tabuľku. Teda či môže byť splátkový kalendár/amortizačná tabuľka obsiahnutý v samostatnej listiny.

5. Otázka či čl. 1 a čl. 23 Smernice 2008/48/ES bráni ustanoveniu vnútroštátneho práva, podľa ktorého absencia väčšiny týchto náležitostí má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Teda či spotrebiteľ je v tomto prípade povinný zaplatiť veriteľovi výlučne len istinu.

Žalovaný má za to odpovede na vyššie uvedené otázky týkajúce sa najmä pojmu „Splátkový kalendár“ a jeho obsahu - údajov v ňom uvedených môže mať význam pre rozhodnutie súdu, nakoľko aj predmetom tohto konania je „Splátkový kalendár“ - a to z tohto dôvodu, že žalobkyňa od žalovaného žiada zaplatenie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch z dôvodu neuvedenia úroku v Zmluve o úvere, pričom argumentácia odporcu spočíva práve v skutočnosti, že úrok je najmä v Splátkovom kalendári. Žalovaný ďalej poukazuje na povinnosť členských štátov plne harmonizovať smernice EÚ, čo znamená, že zákonodarca členského štátu EÚ by nemal prijať zákon nad rozsah konkrétneho článku smernice. Aj z uvedeného dôvodu je podľa odporcu potrebné prerušiť uvedené konanie.

Na základe vyššie uvedených skutočností odporca žiada, aby súd v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) OSP uvedené konanie prerušil a v prípade nevyhovenia návrhu na prerušenie konania odporca žiada, aby súd žalobu vzhľadom na uvedené skutkové a právne skutočnosti v celom rozsahu zamietol.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením sa s listinnými dôkazmi (návrhom na začatie konania, priemernými úrokovými sadzbami, Zmluvou o poskytnutie pôžičky, Štandardnými

európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere na, Vyhlásením klienta, Prehľadom splátok a úhrad, podaním právneho zástupcu žalovaného, Úrokovými mierami úverov pre nové obchody zo zdroja, ktorým je Národná banka Slovenska, Návrhom na začatie prejudiciálneho konania) a zistil tento skutkový stav:

Žalovaná uzavrela so žalobcom dňa 31.10.2013 Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 1146143/6161613, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni pôžičku vo výške 2.000,-€, náklady spotrebiteľa predstavujú čiastkou 1.742,80 €, celková čiastka ktorú mal dlžník zaplatiť predstavuje 3.742, 80 €. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť dlh v šesťdesiatych mesačných splátkach po 62,38 €, pričom termín konečnej splatnosti bol stanovený v mesiaci október 2018. Ročná úroková sadzba bola stanovená ako fixná v sadzbe 32 %, RPMN bola stanovená takisto v sadzbe 32 %, pričom priemerná hodnota RPMN bola stanovená v sadzbe 20,83 %.

Podľa prehľadu splátok a úhrad doručenom súdu dňa 22.1.2016 vyplýva žalobkyňa k uvedenému dňu uhradila sumu v celkovej výške 1.391,08 €.

Žalobkyňa pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že so žalovaným dobrovoľne uzatvorila zmluvu v roku 2013. Na žalovaného sa obrátila ona. Dozvedela sa o ňom z reklamy. Čo sa týka uzatvárania zmluvy nemala dostatok času na jej preštudovanie a navyše bola písaná drobným písmom. O zmluve nebola zo strany žalovaného do detailne poučená. Bola poučená len vo výške splátky a termínoch splácania. Zmluvu si prečítala len zbežne. Výšku úrokovej sadzby si všimla, ale neprikladala tomuto údaju nijakú veľkú váhu. Žalovaný jej každý mesiac zasielal šek, na ktorom bola uvedená suma mesačnej úhrady. V súčasnosti je požičaná istina vo výške 2.000,-€ uhradená v plnej výške. Je pravdou, že tých pôžičiek má viac. Žalobu podala z toho dôvodu, že v zmluve sú uvedené vysoké úroky a chcela byť ohľadne týchto úrokov oslobodená. Tie úroky sú okolo 60 % a vyššie.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrými mravom.

Podľa ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu, alebo z okolností za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“ resp. „ZoSÚ“) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Na základe vykonaného dokazovania je nepochybné, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali. Konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ aj ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách, bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté, sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na cit. ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (vyjmúc prípadov, ak ide o predmet alebo cenu plnenia, alebo ak ide o ustanovenia, ktoré boli individuálne dojednané) a ktorých príkladný výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ).

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 9, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve, ktorej najmenej jedno vyhotovenie dostane každá zmluvná strana a v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných náležitostí podľa OZ). Nedostatok týchto náležitostí, konkrétne náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), má v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ ten následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd po oboznámení sa s obsahom zmluvy dospel k záveru, že žalovaný pri jej uzatváraní nedôsledne aplikoval práve vyššie citované ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že zo zmluvy má byť okrem iného zrejme ako výška každej splátky istiny poskytnutého úveru, tak aj výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. Túto náležitosť pokiaľ ide o uvedenie, aká konkrétna je výška splátky samotnej istiny a koľko výška splátky dojednaných úrokov, zmluva podľa názoru súdu neobsahuje, keďže obsahuje len uvedenie výšky súhrnnej splátky, ktorá je u každej z celkového počtu 60. splátok uvedená vo výške 62,38 €. Z takejto súhrnnej splátky nie je zrejme, koľko z každej jednotlivaj splátky predstavuje splátka na istinu úveru a koľko na zmluvné úroky.

Pre uvedený nedostatok zmluvy je potrebné pôžičku na jej podklade poskytnutý žalovanému žalobcom považovať s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za úver bez úrokov a bez poplatkov.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012: „Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“

Čo sa týka výšky odplaty uvedenej v ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, tak v praxi ide o odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch, a to bez ohľadu na to, aký subjekt poskytuje peňažné prostriedky. Celkovú výšku odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky vyjadruje ročná percentuálna miera nákladov - RPMN (§ 19 <http://epi2.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=5437508&FragmentId2=5437514>>zák. č. 129/2010 Z.z.), „Odplata obvykle požadovaná“ sa posudzuje podľa situácie na trhu a to v čase uzavretia zmluvy. Za podstatné prevýšenie treba podľa názoru súdu považovať už prevýšenie o viac ako 20 %.

V zmysle vyššie uvedeného má tunajší súd za to, že úrok vo výške 32 % ročne dojednaný v zmluve o pôžičke možno považovať za úrok v rozpore s dobrými mravmi aj vzhľadom na skutočnosť, že v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru (október 2010) bola priemerná výška úrokovej sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou konečnej splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 15,10 % ročne (zdroj: Národná banka Slovenska <http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/menova-a-bankova-statistika/urokova-statistika/bankova-urokova-statistika-uvery>>). Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve o úvere tak predstavuje viac ako 2 - násobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov uplatňovanej bankami pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Takáto výška RPMN podstatne prevyšuje priemernú RPMN uplatňovanú v rovnakom čase bankami. Ak by aj pôžička nebola bezúročná a bez poplatkov v zmysle ustanovení ZoSÚ možno dohodnutú výšku úroku považovať v rozpore s dobrými mravmi a z uvedeného dôvodu, je zmluva v časti dohodnutého úroku neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť.

Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 80 písm. c) O.s.p., tak naliehavý právny záujem na určení je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Určovacia žaloba podľa § 80 písm. c) O.s.p. je preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde jej pomocou možno eliminovať stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu riešeného právneho vzťahu, takže jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravy, ktorá odvráti prípadné budúce spory medzi jeho účastníkmi. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 137/96). Súd dospel k záveru, že práve touto určovacíou žalobou sa odstráni stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, aby mal vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov.

Čo sa týka návrhu žalovaného na prerušenie tohto konania postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach, tak súd tento návrh na prerušenie konania v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré znamená také prerušenie, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže, ale nemusí konanie prerušiť. Prerušenie konania je na úvahe konajúceho súdu a je upravené len

ako procesná možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky) slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania, má súd podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.) a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. predpokladá takú predbežnú, resp. prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej. Je však nutné zdôrazniť, že nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť sám, ale jedná sa o prípad, kedy otázku, ktorú síce konajúci súd je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov (napr. z dôvodu spomínanej hospodárnosti konania) je vhodnejšie vyčkať na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu. Súd je názoru, že rozhodnutím o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania, bol rešpektovaný účel konania v zmysle § 6 O.s.p., t.j. aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania voči žalovanému ktorým bol v konaní neúspešný. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 328,61 € v zmysle § 11 § 13a, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Právnomu zástupcovi žalobkyne patrí odmena za 5 úkonov právnej pomoci, t.j. za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 61,87 €, za podanie žaloby vo výške 64,53 €, za účasť na pojednávaní dňa 18.11.2015 vo výške 64,53 €, za účasť na pojednávaní dňa 10.2.2016 bez prejednanja veci vo výške 16,50 € (66,-€/4), za účasť na pojednávaní dňa 27.5.2016 vo výške 79,20 € s DPH (66,-€ + 20 % DPH) . Okrem odmeny mu patrí aj nárok na režijný paušál vo výške 41,98 € (8,04 € + 2 x 8,39 € + 2 x 8,58 €).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napadá a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.).